

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 61 din 16.02.2009 privind solutionarea
contestatiei formulata de domnul **TI**, cu domiciliul in
str., sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.2008

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr...../.....2008, inregistrata sub nr.2008, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia formulata de domnul TI.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr.2008 il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. xxx/yy.yy.2008, transmisa prin posta si confirmata de primire in data de 11.03.2008, prin care s-a stabilit in sarcina contribuabilului suma de **A lei** reprezentand majorari de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul TI.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. xxx/yy.yy.2008 organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina contribuabilului TI majorari de intarziere in suma de A lei.

Aceste majorari de intarziere sunt aferente regularizarilor din diferente de impozit anual stabilite in plus prin deciziile de impunere anuale pentru anii 2000 si 2001.

II. Prin contestatia formulata domnul TI solicita anulara deciziei contestate sustinand ca nu a primit nicio decizie de impunere anuala referitoare la veniturile obtinute in anii 2000 si 2001 si, in consecinta, nu se face vinovat de plata cu intarziere a impozitelor.

De asemenea, contribuabilul sustine ca nu este obligat prin lege sa ia cunostinta despre debitele datorate prin consultarea zilnica a site-ului Ministerului Finantelor si ca, in orice caz, decizia de majorari de intarziere se refera la debite prescrise.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contribuabilului, reglementările legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal este indreptatit sa calculeze majorari de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus, in conditiile in care scadenta acestor obligatii, care determina si momentul din care se pot naste

obligatiile accesorii, ca o consecinta a neachitarii pana la scadenta a obligatiilor principale este stabilita in functie de momentul comunicarii deciziilor de impunere.

In fapt, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina contribuabilului TI majorari de intarziere in suma de 292 lei aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus, dupa cum urmeaza:

- A1 lei reprezentand majorari de intarziere pentru diferenta de impozit pe venitul anual de regularizat in plus (de plata) in suma de I1 lei, stabilita prin decizia de impunere anuala pentru anul 2000 nr./20.09.2001;

- A2 lei reprezentand majorari de intarziere pentru diferenta de impozit pe venitul anual de regularizat in plus (de plata) in suma de I2 lei, stabilita prin decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nr./20.06.2002.

Majorarile de intarziere au fost calculate pentru perioada 31.12.2006-31.12.2007 (365 zile) in cazul debitului in suma de I1 lei, respectiv pentru perioada 31.07.2007-31.12.2007 (154 zile) in cazul debitului in suma de I2 lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- decizia de impunere anuala pentru anul 2000 nr./20.09.2001 a fost comunicata prin publicitate, prin afisarea in data de 12.07.2006, la sediul Administratiei Finantelor Publice sector x si pe pagina de internet a ANAF, a anuntului colectiv nr./12.07.2006, intocmindu-se in acest sens procesul-verbal nr./27.07.2006;

- decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nr./20.06.2002 a fost comunicata prin publicitate, prin afisarea in data de 14.05.2007, la sediul Administratiei Finantelor Publice sector x si pe pagina de internet a ANAF, a anuntului colectiv nr./14.05.2007, intocmindu-se in acest sens procesul-verbal nr./29.05.2007.

Cu privire la comunicarea deciziilor de impunere anuala, la solicitarea organului de solutionare a contestatiei, organele fiscale teritoriale precizeaza urmatoarele:

- masura comunicarii prin publicitate a fost luata ca urmare a retururilor primite de Serviciul gestiune declaratii, conform referatului nr./.....2008;

- pentru decizia aferenta anului 2001 exista dovada plicului retur, iar majorarile de intarziere au fost calculate dupa expirarea termenului de 60 de zile de la data comunicarii prin publicitate;

- pentru decizia aferenta anului 2000 nu se poate face dovada "comunicarii anterior publicarii pe site", conform adresei nr./27.05.2008;

- lipsa dovezii privind transmiterea anterioara prin posta a deciziei de impunere anuala pentru anul 2001 a fost reiterata de organul fiscal teritorial prin adresa nr./28.01.2009.

In drept, potrivit art. 21, art. 45, art. 85, art. 86, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 21. - (1) **Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.**

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii (...)."

"Art. 45. - **Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii**".

"Art. 85. - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);

b) **prin decizie emisa de organul fiscal**, in celelalte cazuri.

"Art. 86. - (1) **Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.** Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, in conditiile in care se stabilesc sume de plata.

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.**

(3) Majorarile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.

(4) Majorarile de intarziere se stabilesc prin decizii intocmite in conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6)".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv**".

Cu privire la scadenta impozitului pe venitul anual global, art. 64 din O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, coroborat cu art. 84 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede ca "**diferentele de impozit ramase de achitat conform deciziei de impunere anuala se platesc in termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere (...)**".

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 44. - (1) **Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat. (...)**

(2) **Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:**

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;

b) prin remiterea, sub semnatura, a actului administrativ fiscal de catre persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicarii fiind data remiterii sub semnatura a actului;

c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) **prin publicitate.**

(3) **Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt in care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului.** In cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevazute la art. 35, afisarea se face, concomitent, la sediul acestora si pe pagina de internet a autoritatii administratiei publice locale respective. In lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judetean. **In toate cazurile, actul administrativ fiscal se considera comunicat in termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.**

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile **in mod corespunzator**".

Referitor la procedura de comunicare prin publicitate a deciziilor de impunere anuala in materia impozitului pe venit pentru anii 2000 si 2001, prin adresa nr./09.01.2009, inregistrata sub nr./09.01.2009, Directia Generala Juridica din cadrul A.N.A.F. a precizat urmatoarele:

"Asa cum am precizat si in adresa anterioara pentru situatiile anterioare intrarii in vigoare a Codului de procedura fiscala sunt aplicabile dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii comunicarii titlurilor de creanta in materia impozitul pe venit, respectiv ale Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din economia textului Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 se poate retine ca in cuprinsul acesteia nu se reglementa in mod expres o procedura de comunicare a titlurilor de creanta catre persoanele debitoare, si nici nu cuprindea dispozitii speciale sau derogatorii(...)

Potrivit art. 112 din Ordonanta Guvernului nr. 11/1996 in masura in care aceasta nu dispune altfel se completeaza cu dispozitiile Codului de procedura civila.

Fata de cele invocate mai sus, apreciem ca *dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile si deciziilor de plati anticipate/deciziilor de impunere anuala in materia impozitului pe venit pentru anii 2000 si 2001*, avand in vedere faptul ca Ordonanta Guvernului nr. 11/1996 nu cuprinde dispozitii referitoare la comunicarea titlurilor de creanta".

Astfel, Codul de procedura civila stabileste la capit. II "Citatiile si comunicarea actelor de procedura" din Titlul II "Dispozitii generale de procedura" urmatoarele:

"Art. 86. - (1) Comunicarea cererilor si a tuturor actelor de procedura se va face, din oficiu, prin *agentii procedurali* ai instantei sau prin *orice alt salariat al acesteia*, precum si prin agenti ori salariati ai altor instante, in ale caror circumscriptii se află cel caruia i se comunica actul.

(3) In cazul in care comunicarea potrivit alin. 1 nu este posibila, aceasta se va face ***prin posta, cu scrisoare recomandata cu dovada de primire sau prin alte mijloace ce asigura transmiterea textului actului si confirmarea primirii acestuia.***"

"Art. 90. - (1) Inmanarea citatiei si a tuturor actelor de procedura se face la domiciliul sau resedinta celui citat (...)."

"Art. 92. - (1) Inmanarea citatiei se va face personal celui citat, care va semna adeverinta de primire, agentul insarcinat cu inmanarea certificand identitatea si semnatura acestuia.

(2) Daca cel citat, aflandu-se la domiciliu, nu vrea sa primeasca citatia sau, primind-o, nu voieste ori nu poate sa semneze adeverinta de primire, agentul va lasa citatia in mana celui citat sau, in cazul refuzului de primire, o va afisa pe usa locuintei acestuia, incheind despre acestea proces-verbal. "

"Art. 95. - (1) Cand reclamantul in vederea ca, **desi a facut tot ce i-a stat in putinta**, nu a izbutit sa afle domiciliul paratului, presedintele instantei va dispune citarea acestuia ***prin publicitate.*** "

In acelasi sens sunt si prevederile pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, potrivit carora **"comunicarea prin publicitate se efectueaza in situatia in care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat prin una din modalitatile de comunicare** prevazute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) si c) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare".

Totodata, potrivit art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata "Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga", iar conform art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pana la data de 31 decembrie 2003:

"Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale **de a stabili** diferente de impozite si **majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora**, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de

competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, **se prescrie dupa cum urmeaza:**

a) *in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;*

b) *in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;*

c) *in termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in conditiile prevazute de lege".*

Termenul de depunere a declaratiilor de venit pentru anii 2000 si 2001 a fost reglementat prin art. 59 din O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 46/2001, aprobata prin Legea nr. 484/2001 si O.U.G. nr. 77/2001 (31 iulie 2001), respectiv art. 62 din O.G. nr. 7/2001 privind impozit pe venit, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 16/2002 aprobata prin Legea nr. 335/2002 si O.U.G. nr. 53/2002 aprobata prin Legea nr. 463/2002 (31 mai 2002).

Concluzionand, din dispozitiile legale sus-citate rezulta ca majorarile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termen a obligatiilor fiscale, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii sau la o data ulterioara acesteia. Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora cata vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesorii pretinse.

Mai mult, in cazul impozitului pe venit, scadenta obligatiei de plata principala, care determina si momentul din care se pot naste obligatiile de plata accesorii, ca o consecinta a neachitarii pana la scadenta a obligatiei principale este stabilita in functie de momentul comunicarii deciziei de impunere.

Comunicarea prin publicitate in materie fiscala, ca procedura derogatorie de la dreptul comun, se utilizeaza in situatia in care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat printr-una din modalitatile de comunicare obisnuite (prin ridicare sub semnatura, remitere sub semnatura, transmitere prin posta cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire sau orice alta forma care asigura transmiterea textului actului si confirmarea primirii acestuia).

Avand in vedere principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza regimul juridic al principalului, pentru obligatiile fiscale accesorii sunt aplicabile prevederile legale in materia prescriptiei extinctive in vigoare la data scadentei obligatiilor principale care le-au generat, acestea nemaiputand fi stabilite dupa implinirea termenelor de prescriptie pentru debitele principale.

In speta, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatorului TI majorari de intarziere in suma de A lei aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus pentru anul 2000 (I1 lei debit - A1 lei majorari) si anul 2001 (I2 lei debit - A2 lei majorari), calculate prin luarea in considerare a datei comunicarii prin publicitate a deciziilor de impunere.

Din analiza documentatiei transmise de Administratia Finantelor Publice sector x si existenta la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- **nu exista nicio dovada privind transmiterea anterioara a deciziei de impunere anuala pentru anul 2000** nr./20.09.2001 printr-un salariat al organului fiscal, prin posta, cu scrisoare recomandata cu dovada de primire sau prin alte mijloace ce asigura transmiterea textului actului si confirmarea primirii acestuia, potrivit dispozitiilor din Codul de procedura civila si din Codul de procedura fiscala;

- comunicarea prin publicitate in baza anuntului colectiv nr./12.07.2006 **nu respecta prevederile pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006**, care stipuleaza expres faptul ca aceasta procedura se utilizeaza atunci cand actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat printr-una din modalitatile de comunicare prevazute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) si c) din Codul de procedura fiscala (ridicare sub semnatura, remitere sub semnatura, transmitere prin posta cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire) si, ca atare, nu poate fi luata in considerare ca o comunicare valabila a titlului de creanta reprezentat de decizia de impunere anuala nr./20.09.2001;

- decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nr./20.06.2002 a fost transmisa prin posta, la domiciliul contribuabilului din str., nr., cu scrisoarea recomandata cu confirmare de primire nr. .../12.09.2002, corespondenta fiind returnata de posta cu mentiunea "destinatar lipsa domiciliu" si "avizat, reavizat, expirat termen de pastrare", dupa cum rezulta din copia existenta la dosarul cauzei;

- **neputand fi comunicata printr-una din modalitatile prevazute de lege pentru comunicarea directa**, decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nr./20.06.2002 **a fost comunicata prin publicitate**, prin afisarea in data de **14.05.2007** a anuntului colectiv nr./14.05.2007, la sediul Administratiei Finantelor Publice sector x si pe pagina de internet a ANAF, sectiunea "Comunicari acte administrative", **decizia in cauza considerandu-se comunicata in 15 zile de la data afisarii anuntului.**

Din cele prezentate rezulta ca, in cazul deciziei de impunere pentru anul 2000, organele fiscale nu au facut dovada comunicarii valabile a debitului principal in suma de I1 lei si, in consecinta, acestea nu sunt indreptatite sa solicite plata accesoriilor aferente in lipsa unui termen de scadenta, motiv pentru care contestatia contribuabilului urmeaza a fi admisa pentru majorarile de intarziere in suma de A1 lei.

In ceea ce priveste decizia de impunere pentru anul 2001, organele fiscale au facut dovada comunicarii valabile a acesteia, prin publicitate, urmare faptului ca posta a returnat trimiterea postala la **domiciliul contribuabilului, acelasi pana la data formularii contestatiei.** Cum decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nu a putut fi comunicata prin posta, potrivit dispozitiilor specifice in materia comunicarii actelor administrative fiscale, organele fiscale au fost indreptatite sa procedeze la afisarea, concomitenta, la sediul organului fiscal si pe pagina de internet a ANAF, a anuntului privind emiterea deciziei, nemulțumirea contribuabilului fata de aceasta forma de comunicare prin publicitate prevazuta de lege neputand fi luata in considerare in solutionarea favorabila a cauzei.

De asemenea, nici sustinerea contestatorului privind prescrierea debitului nu este intemeiata intrucat decizia de impunere anuala pentru anul 2001 a fost afisata in data de 14.05.2007 si se considera comunicata in data de **29.05.2007, inaintea implinirii termenului de prescriptie care a intervenit la data de 31 mai 2007**, in conditiile in care termenul de depunere a declaratiilor anuale de venit a fost 31 mai 2007, conform art. 62 din O.G. nr. 7/2001 privind impozit pe venit, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 16/2002 aprobata prin Legea nr. 335/2002 si O.U.G. nr. 53/2002 aprobata prin Legea nr. 463/2002.

In conformitate cu prevederile specifice in materia impozitului pe venit, scadenta pentru diferenta de impozitul pe venitul anual de regularizat in plus (de plata) in suma de I2 lei, stabilita prin decizia de impunere anuala pentru anul 2001 nr./20.06.2002 a intervenit la 60 de zile de la data comunicarii si, prin urmare, organele fiscale au fost indreptatite sa stabileasca majorari de intarziere aferente in suma de A2 lei, pentru perioada 31.07.2007-31.12.2007, contestatia contribuabilului urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 21, art. 44 alin. (2), (3) si (4), art. 45, art. 85, art. 86 alin. (1) si (6), art. 119 alin. (1), (3) si (4), art. 120 alin. (1) si (6), art. 216 si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, art. 86 alin. (1) si (3), art. 90 alin. (1), art. 92 alin. (1) si (2) si art. 95 alin. (1) din Codul de procedura civila si pct. 1 din Instructiunile aprobate prin

O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate

DECIDE:

1. Admite contestatia formulata de contribuabilul TI si anuleaza in parte decizia de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. xxx/yy.yy.2008, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de A1 lei reprezentand majorari de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus pentru anul 2000.

2. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de contribuabilul TI impotriva deciziei de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. xxx/yy.yy.2008, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de A2 lei reprezentand majorari de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite in plus pentru anul 2001.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.